

9. ΙΗΣΟΥΣ, Ο ΠΡΥΤΑΝΕΥΩΝ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Εδάφιο μνήμης: «Και εξεπλήττοντο διά την διδαχήν αυτού, διότι ο λόγος αυτού ήτο μετά εξουσίας» Λουκά 4/δ' 32.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Λουκά 8/η' 22-25, 4/δ' 31-37, 6/ς' 20-49, 8/η' 19-21, 10/ι' 25-37, Δευτ. 6/ς' 5.

«Την εποχή που ο Χριστός ήρθε στη γη, φαινόταν πως η ανθρωπότητα είχε φθάσει στο χαμηλότερο επίπεδο της. Και αυτά ακόμη τα θεμέλια της κοινωνίας είχαν υπονομευθεί. Η ζωή είχε γίνει ψεύτικη και επίπλαστη... Αηδισμένοι από τους μύθους και τις ψευτιές που απέβλεπαν στην εκμηδένιση της σκέψης, οι άνθρωποι στράφηκαν στην απιστία και στον υλισμό. Αδιαφορώντας τελείως για την αιωνιότητα, ζούσαν μόνο για το παρόν. Όταν σταμάτησαν να αναγνωρίζουν τη Θεότητα, έπαυσαν και να εκτιμούν την ανθρωπότητα, Η αλήθεια, η τιμή, η ακεραιότητα, η εμπιστοσύνη, η ευσπλαχνία εξαφανίζονταν από τη γη. Ακατάσχετη απληστία και αδήφαγη φιλοδοξία δημιούργησαν τη γενική έλλειψη εμπιστοσύνης. Η ιδέα του καθήκοντος, της υποχρέωσης, της ενίσχυσης των αδυνάτων, της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και των ανθρώπινων δικαιωμάτων είχαν απορριφθεί σαν όνειρα ή σαν παραμύθια. Οι κοινοί άνθρωποι θεωρούντο υποζύγια ή όργανα και σκαλοπάτια για την εκπλήρωση της φιλοδοξίας. Τα πλούτη και η δύναμη, η μαλθακότητα και η εντρύφηση επιδιώκονταν ως ανώτατα αγαθά. Φυσικός εκφυλισμός, πνευματική αποχαύνωση, ψυχικός μαρασμός χαρακτήριζαν την εποχή εκείνη.» Ε. Χουάιτ, Ε. σ. 64,65. Με αυτό το παρασκήνιο μπορούμε να καταλάβουμε καλύτερα γιατί ο Ιησούς δίδαξε αυτά που δίδαξε.

Κυριακή 24 Μαΐου

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ως γιατρός και λόγιος, ο Λουκάς ήταν εξοικειωμένος με τον ρόλο της εξουσίας. Γνώριζε την εξουσία της φιλοσοφίας στην ελληνική εκπαίδευση. Ήξερε το κύρος του Ρωμαϊκού νόμου στα πολιτικά και κυβερνητικά ζητήματα. Ως συνταξιδιώτης του Παύλου γνώριζε για την εκκλησιαστική εξουσία που έδωσε ο απόστολος στις εκκλησίες που είχε ιδρύσει. Επομένως, ο Λουκάς κατανοούσε ότι η εξουσία είναι ο πυρήνας στη σχέση του δασκάλου με τους μαθητές του. Με όλα αυτά τα είδη εξουσίας και τα επίπεδα δύναμης, ο Λουκάς αναφέρει στους αναγνώστες την ασύγκριτη εξουσία του Ιησού. Γεννημένος στο σπίτι ενός μαραγκού, ζώντας 30 χρόνια στη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας, ο Ιησούς αντιμετώπισε με τη διδασκαλία και την όλη διακονία Του τους πάντες: Ρωμαίους ηγεμόνες, Ιουδαίους λόγιους, ραβίνους, απλούς ανθρώπους, κοσμικές και θρησκευτικές αρχές. Οι συντοπίτες Του, «εθαύμαζον διά τους λόγους της χάριτος τους εξερχομένους εκ του στόματος αυτού» (Λουκά 4/δ' 22). Έδωσε χαρά σε μία χήρα στην πόλη της Ναϊν, ανασταίνοντας το νεκρό γιο της (Λουκά 7/ζ' 11-17). Όλοι στην πόλη αναφώνησαν με φόβο: «Έπεσκέφθη ο Θεός τον λαόν αυτού» (εδ. 16). Η εξουσία του Ιησού στη ζωή και στο θάνατο δεν ταρακούνησε μόνο την περιοχή της Ναϊν αλλά και «όλη την Ιουδαία και εν πάσι τοις περιχώροις» (εδ. 17).

Διαβάστε Λουκά 8/η' 22-25, 4/δ' 31-37, 5/ε' 24-26, 7/ζ' 49, 12/ιβ' 8. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για την εξουσία που είχε ο Ιησούς;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ο Λουκάς δεν κατέγραψε αυτά τα γεγονότα μόνο για τον φίλο του τον Θεόφιλο, αλλά και για τις επερχόμενες γενεές, ώστε να γίνει γνωστό ότι ο Ιησούς – μέσω της διακονίας Του – εδραίωσε τη μοναδική Του εξουσία. Ως ενσαρκωμένος Θεός είχε την εξουσία που ποτέ κανείς δεν είχε.

ΣΚΕΨΗ: Πολλοί κάνουν πράγματα στο όνομα του Θεού, δίνοντας εξουσία στις πράξεις τους. Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι όταν λέμε «Ο Θεός με οδήγησε να το κάνω», ότι Εκείνος πραγματικά το έκανε;

.....

.....

.....

.....

Δευτέρα 25 Μαΐου

ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η επί του όρους ομιλία (Ματθ. 5-7/ε'-ζ') είναι γνωστή και ως, «Η έννοια της Χριστιανοσύνης». Ο Λουκάς αναφέρεται σε κάποια σημεία αυτού του κήρυγματος στο κεφάλαιο 6/ζ' 20-49. Επειδή ο Λουκάς τοποθετεί αυτό το κήρυγμα αμέσως μετά την εκλογή των μαθητών (Λουκά 6/ζ' 13), ορισμένοι σχολιαστές αναφέρονται σ' αυτό ως «Η ευθύνη της χειροτονίας των δώδεκα μαθητών».

Όπως φαίνεται στο Λουκά 6/ζ' 20-49, το κήρυγμα ξεκινάει με τέσσερις μακαρισμούς και τέσσερα ουαί, όπου φαίνονται τα απαραίτητα χαρακτηριστικά του Χριστιανικού τρόπου ζωής.

Μελετήστε τα παρακάτω εδάφια (Λουκά 6/ζ' 20-49) και αναλογιστείτε κατά πόσο εφαρμόζετε αυτές τις αρχές στη ζωή σας.

1. Οι μακαρισμοί του Χριστιανού (Λουκά 6/ζ' 20-22). Πώς μπορεί η φτώχεια, η πείνα, το πένθος, και το μίσος από τους άλλους, να φέρουν ευλογίες;

2. Ο λόγος του Χριστιανού να χαίρεται όταν τον κατατρέχουν (Λουκά 6/ζ' 22,23).

3. Τα ουαί που πρέπει να προσέξουμε (Λουκά 6/ζ' 24-26). Δείτε αυτά τα τέσσερα ουαί. Γιατί θα πρέπει ένας Χριστιανός να προφυλαχθεί από αυτά;

4. Το μέλημα του Χριστιανού (Λουκά 6/ζ' 27-31). Καμία εντολή του Ιησού δεν έχει συζητηθεί τόσο και δεν έχει θεωρηθεί πιο δύσκολη, από τον χρυσό κανόνα της αγάπης. Δεν έχει να κάνει με το τι δεν πρέπει να κάνουμε, αλλά με το τι πρέπει να κάνουμε. Αντί του «Μη μισείς» τον εχθρό σου, λέει, «Αγάπα τον εχθρό σου». Σε αντίθεση με το «όδοντα αντί οδόντος», ο χρυσός κανόνας απαιτεί την αγνή καλοσύνη (γύρνα το μάγουλο από την άλλη). Ο Γκάντι εφάρμοσε τον χρυσό κανόνα, αντιμετώπισης του κακού μέσω του καλού, στην πολιτική με αποτέλεσμα την ανεξαρτησία της Ινδίας από την Βρετανική κυριαρχία. Παρομοίως και ο Martin Luther King, χρησιμοποίησε τον χρυσό κανόνα για να σταματήσει το κακό του διαχωρισμού στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Όπου κυριαρχεί η αγάπη, βασιλεύει η ευλογία.

5. Ο Χριστιανικός τρόπος (Λουκά 6/ζ' 37-42). Προσέξτε πως ο Χριστός επιμένει στο θέμα της συγχώρεσης, της προσφοράς, της παραδειγματικής ζωής και της μακροθυμίας.

6. Ο Χριστιανικός καρπός (Λουκά 6/ζ' 43-45).

7. Ο Χριστιανός οικοδόμος (Λουκά 6/ζ' 48,49).

Τρίτη 26 Μαΐου

ΜΙΑ ΝΕΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μεγάλοι δάσκαλοι πριν και μετά τον Ιησού μίλησαν για την ενότητα και την αγάπη, αλλά για την αγάπη στα πλαίσια μίας ομάδας – μίας οικογένειας σύμφωνα με την κοινωνική τάξη, χρώμα, γλώσσα, φυλή ή θρησκεία. Ο Ιησούς όμως κατέρριψε αυτούς τους φραγμούς που χωρίζουν τους ανθρώπους και θέσπισε μία νέα οικογένεια στην οποία δεν θα υπάρχουν τέτοιου είδους διαχωρισμοί. Κάτω από την αγάπη – την παγκόσμια και ανιδιοτελή αγάπη που προσφέρεται σε όλους – ο Χριστός δημιούργησε μία νέα οικογένεια. Αυτή η οικογένεια δείχνει την πρωταρχική, παγκόσμια και ιδανική κατάσταση που υπήρχε στη δημιουργία, όπου φαίνεται ότι όλοι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν κατ' εικόνα Θεού (Γέν. 1/α' 26,27) και συνεπώς είναι ίσοι ενώπιον Του.

Διαβάστε Λουκά 8/η' 19-21. Χωρίς να υποτιμά με κανέναν τρόπο τους δεσμούς και τις υποχρεώσεις μεταξύ γονέων και παιδιών, αδελφών μέσα στην οικογένεια, ο Ιησούς κοίταξε πέρα από τη σάρκα και το αίμα και τους τοποθέτησε στο θυσιαστήριο του Θεού ως μέλη της οικογένειας, «εν ουρανοίς και επί γης» (Εφεσ. 3/γ' 15). Η Χριστιανική οικογένεια οφείλει να είναι το ίδιο δεμένη με την φυσική οικογένεια. Για τον Ιησού, η πραγματική δοκιμασία της «οικογένειας» δεν είναι οι σχέσεις αίματος αλλά η εκτέλεση του θελήματος του Θεού.

Τι μας διδάσκουν τα παρακάτω εδάφια για τους τοίχους που γκρέμισε ο Χριστός όσον αφορά τους διαχωρισμούς που έχουν οι άνθρωποι (πολλές φορές με αρνητικά αποτελέσματα);

Λουκά 5/ε' 27-32.....

.....
Λουκά 7/ζ' 1-10.....

.....
Λουκά 14/ιδ' 15-24.....

.....
Λουκά 17/ιζ' 11-19.....

.....
Η αποστολή και η διακονία του Ιησού, η συγχώρηση και η χάρη Του, προσφέρονται μόνο σε όσους δέχονται την κλήση Του. Η αιώνια αγάπη Του, Τον έφερε σε επαφή με όλες τις κοινωνικές τάξεις.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε ως εκκλησία να ακολουθήσουμε αυτήν την σημαντική αρχή;

Τετάρτη 27 Μαΐου

Ο ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ: Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΣΑΜΑΡΕΪΤΗ – ΜΕΡΟΣ Α'

Από τα τέσσερα ευαγγέλια, μόνο ο Λουκάς αναφέρεται στις παραβολές του ασώτου υιού και του καλού Σαμαρείτη (Λουκά 10/ι' 25-37). Στην πρώτη βλέπουμε την εκπληκτική αγάπη του Πατέρα προς τους αμαρτωλούς. Στη δεύτερη παραβολή φαίνεται το είδος της αγάπης που θα έπρεπε να χαρακτηρίζει την ανθρώπινη ζωή, δίχως φραγμούς μεταξύ των ανθρώπων – σύμφωνα με τον ορισμό που έδωσε ο Ιησούς για τον «πλησίον»: Όλοι οι άνθρωποι είναι παιδιά του Θεού και αξίζουν αγάπη και ίση μεταχείριση.

Διαβάστε Λουκά 10/ι' 25-28 και δείτε τα δύο ερωτήματα που τέθηκαν. Πώς αυτές οι ερωτήσεις σχετίζονται με τις βασικές ανησυχίες της Χριστιανικής πίστης και ζωής;

.....
1. «Διδάσκαλε, τι πράξας θέλω κληρονομήσει ζωήν αιώνιον;» (εδ. 25)

Είναι αξιοσημείωτο το ότι ο νομικός έψαχνε να βρει έναν τρόπο να κληρονομήσει την αιώνια ζωή. Η σωτηρία από την αμαρτία και η είσοδος στο βασίλειο του Θεού είναι ό, καλύτερο μπορούσε κάποιος να επιθυμεί αλλά ο νομικός, όπως και πολλοί άλλοι, νόμιζε ότι η αιώνια ζωή μπορούσε να αποκτηθεί με καλά έργα. Προφανώς δεν ήξερε ότι, «ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, το δε χάρισμα του Θεού ζωή αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών» (Ρωμ. 6/ς' 23).

2. «Εν τω νόμω τι είναι γεγραμμένον; Πώς αναγινώσκεις;» (εδ. 26)

Την εποχή του Ιησού συνηθιζόταν οι διαπρεπείς Ιουδαίοι, όπως αυτός ο νομικός, να φορούν ένα φυλακτήριο στον καρπό τους. Ήταν ένα μικρό δερμάτινο κομμάτι στο οποίο ήταν γραμμένο κάποια από τα σημαντικότερα σημεία του Τορά, συμπεριλαμβανομένης και της απάντησης που δόθηκε στον Ιησού. Ο Ιησούς έστρεψε την προσοχή του νομικού στο Δευτερονόμιο (Δευτ. 6/ς' 5) και στο Λευιτικό (Λευιτ. 19/ιθ' 18) – σημεία που πιθανόν να ήταν γραμμένα στο φυλακτήριό του. Είχε την απάντηση στον καρπό του, αλλά όχι και στην καρδιά του. Ο Ιησούς κατεύθυνε τον νομικό σε μία σπουδαία αλήθεια: Η αιώνια ζωή δεν έχει να κάνει με την τήρηση των κανόνων, αλλά με το κάλεσμα για ολοκληρωτική αγάπη στον Θεό και στα δημιουργήματά Του – «τον πλησίον». Ωστόσο, λόγω άγνοιας ή αλαζονείας, ο νομικός έστρεψε τη συζήτηση αλλού: «Τις είναι ο πλησίον μου;»

ΣΚΕΨΗ: Τι ενδείξεις υπάρχουν ότι έχουμε σωθεί μέσω χάρις; Τι υπάρχει στη ζωή μας που δείχνει ότι έχουμε δικαιωθεί μέσω πίστης;

Πέμπτη 28 Μαΐου

Ο ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ: Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗ – ΜΕΡΟΣ Β'

«Αλλ' εκείνος, θέλων να δικαιώση εαυτόν, είπε προς τον Ιησούν· Και τις είναι ο πλησίον μου;» (Λουκά 10/1' 29).

Ως ειδήμων του Ιουδαϊκού νόμου, ο νομικός προφανώς γνώριζε την απάντηση. Στο Λευιτ. 19/1θ' 18 όπου αναφέρεται η δεύτερη μεγάλη εντολή ως «πλησίον» αναφέρονται «οι υιοί του λαού σου». Έτσι, αντί για άμεση απάντηση που θα ξεκινούσε θεολογική διαμάχη, ο Ιησούς μεταφέρει τον νομικό και τους παρευρισκομένους σε ανώτερο επίπεδο.

Διαβάστε Λουκά 10/1' 30-37. Ποια είναι τα σημεία κλειδιά αυτής της ιστορίας και τι μας δείχνουν για τη συμπεριφορά μας προς τους άλλους;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ο Ιησούς είπε, «άνθρωπος τις» (εδ. 30) έπεσε πάνω σε ληστές. Γιατί ο Ιησούς δεν αναφέρθηκε στην φυλή ή στην κοινωνική του θέση; Ο ιερέας και ο Λευίτης είδαν τον τραυματισμένο άνδρα και τον προσπέρασαν. Όποιον λόγο κι αν είχαν, το ερώτημα είναι: Ποια είναι η αληθινή θρησκεία, και πώς πρέπει να εκδηλωθεί; Δευτ. 10/1' 12,13, Μιχ. 6/ς' 8, Ιακ. 1/α' 27. Μίσος υπήρχε μεταξύ Ιουδαίων και Σαμαρειτών, και μέχρι την εποχή του Ιησού η εχθρότητα μεταξύ τους είχε χειροτερέψει (Λουκά 9/θ' 51-54, Ιωάν. 4/δ' 9). Έτσι, κάνοντας έναν Σαμαρείτη «ήρωα» της ιστορίας, ο Ιησούς έδωσε το μήνυμά Του.

Ο Ιησούς περιέγραψε λεπτομερώς την υπηρεσία του Σαμαρείτη: τον λυπήθηκε, τον πλησίασε, έδεσε τις πληγές του, αλείφοντάς τες με λάδι και κρασί, τον πήγε σε ένα πανδοχείο, πλήρωσε για τη διαμονή του και δεσμεύθηκε να πληρώσει όταν θα επέστρεφε και ό,τι άλλο θα χρειαζόταν. Όλα αυτά που έκανε δείχνουν το απεριόριστο της πραγματικής αγάπης. Και το γεγονός τα έκανε σε έναν κάποιον, που κατά πάσα πιθανότητα ήταν Ιουδαίος, δείχνει ότι η πραγματική αγάπη δεν έχει σύνορα.

ΣΚΕΨΗ: Ο ιερέας και ο Λευίτης ίσως σκέφθηκαν: Τι θα μου συμβεί εάν σταματήσω να βοηθήσω αυτόν τον άνδρα; Ο Σαμαρείτης αναρωτήθηκε: Τι θα του συμβεί εάν δεν τον βοηθήσω; Ποια είναι η διαφορά μεταξύ αυτών των δύο σκέψεων;

Περαιτέρω μελέτη:

«Με τη ζωή Του και με τα μαθήματά Του ο Χριστός έδωσε ένα τέλειο παράδειγμα της ανιδιοτελούς υπηρεσίας η οποία πηγάζει από το Θεό. Ο Θεός δεν ζει για τον εαυτό Του. Δημιουργώντας τον κόσμο και συντηρώντας τα πάντα, συνεχώς εξυπηρετεί τους άλλους. 'Αυτός ανατέλλει τον ήλιον Αυτού επί πονηρούς και αγαθούς, και βρέχει επί δικαίους και αδίκους.' (Ματθ. 5/ε' 45). Αυτή την ιδανική υπηρεσία ο Θεός ανέθεσε στον Υιό Του. Ο Ιησούς προσφέρθηκε να σταθεί επί κεφαλής της ανθρωπότητας, ώστε με το παράδειγμά Του να διδάξει τι σημαίνει να υπηρετεί κανείς. Όλη Του η ζωή είχε υποβληθεί στο νόμο της υπηρεσίας. Όλους τους υπηρετούσε, σε όλους πρόσφερε βοήθεια. Έτσι έζησε σύμφωνα με το νόμο του Θεού και με το παράδειγμά Του έδειξε πως και εμείς οφείλουμε να τον εφαρμόζουμε.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 623,624.

«Αυτή δεν ήταν μία φανταστική σκηνή, αλλά ένα πραγματικό περιστατικό που είχε γίνει γνωστό όπως ακριβώς το παρουσίασε ο Χριστός. Ο ιερέας και ο Λευίτης που πέρασαν από το άλλο μέρος βρίσκονταν ανάμεσα σ' αυτούς που άκουαν τα λόγια του Χριστού.» Ε. Χουάιτ. Ζ.Χ. σ. 471.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει ανθρώπους να λένε πως ό,τι έκαναν το έκαναν επειδή ο Θεός τούς το είχε πει; Με ποιους τρόπους μας μιλάει ο Θεός; Την ίδια στιγμή, τι κίνδυνοι κρύβονται όταν χρησιμοποιούμε την εξουσία του Θεού για να δικαιώσουμε τις πράξεις μας;
2. Δείτε ξανά τα τέσσερα «ουαί» στο Λουκά 6/ς' 24-26. Πώς μπορούμε να κατανοήσουμε τα λόγια του Ιησού; Τι μας προειδοποιεί να προσέξουμε;
3. Σκεφτείτε το θέμα της εξουσίας. Τι είναι η εξουσία; Ποια είναι τα διάφορα είδη εξουσίας; Ποια είδη εξουσίας υπερτερούν των άλλων ειδών; Πώς πρέπει να σχετιζόμαστε με τα διάφορα είδη εξουσίας; Τι συμβαίνει όταν οι εξουσίες αλληλοσυγκρούονται;